

- Menu
อาหารจ
← ข้าว
- ส

เดี๋ย
- นมช
- บัว

Jamsai
ตลอดทั้งปี

Beauty
and
the Boss

ตลอดทั้งปี

สัญญาะ
จะรัก
แค่พุง

Jamsai
ตลอดทั้งปี

บุษผาย ธิษณ
kanapy mw

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

Beauty and the Boss สัญญาจะรักแค่ผม

ปุยผ่าย เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2536-9

ภาพประกอบ สิริกาญจน์ แซ่ปึง (kanapy)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 159 บาท

พิวฟู

กระดาษกนอมสลายตา

หัวใจสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

Jamsai X Conversation เป็นโปรเจกต์ที่นำคาแร็กเตอร์ของพอร์ช มิวซ์ มาร์ค มีน กัง บอส และเต๋ ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มในสังกัดของ Conversation Thailand มาเขียนนิยาย โดยจะแบ่งออกเป็นสองแนวคือ everY และ Jamsai Love Series ซึ่งแต่ละคนก็จะมี เรื่องราวความรักในรูปแบบที่แตกต่างกันไป ถ่ายทอดผ่านปลายปากกาของ 6 นักเขียน คุณภาพของสำนักพิมพ์...และเล่มที่ทุกคนกำลังถืออยู่ในมือขณะนี้ เป็นเรื่องของ 'บอส' นั่นเองค่ะ!

กรี๊ดดดด พรุ้งนี้มยongนังจะได้เจอกับผู้ชายในแอปฯ ที่คุยกันมาหลายวันแล้ว ตื่นเต้นฯ เขาจะหล่อเหมือนในรูปมัยน้ำ ตัวจริงจะคุยสนุกเหมือนในแชตรีเปลา...โอ๊ยยย เครียดแล้วเนี่ย ถ้าเขาเป็นเหมือน 'บอส' พระเอกของนิยายเล่มนี้ก็ดีสิ มยongนังจะได้ มีแฟนหล่อๆ ดีๆ กับเขาซะที T^T

ว่าแต่ 'บิวตี้' นางเอกของเรื่องนี้ไซค์ดีจังเลยน้ำ ถึงจะโดนเพื่อนหลอกให้ไปเจอ ผู้ชายในแอปฯ หาคู่แทน แต่กลับได้แฟน (ปลอมๆ) ที่หล่อและน่ารักอย่างบอสกลับไป ซะอย่างงั้น >.< แถมบอสคนนี้นัยไม่ใช่คนอื่นคนไกลซะอีก แต่เป็นผู้ชายที่รัวหลังบ้าน ติดกัน และยังคงเป็น...กับบิวตี้อีกด้วย เนอะ! อย่าคิดลึกซึ้งยิว มยongนังแค่ไม่ยอมกสปอยล์ เพราะอยากให้ทุกคนอ่านเองในเรื่องดีกว่า แต่ว่ามยongนังเพิ่งนึกขึ้นได้...ถ้าผู้ชาย ในแอปฯ ที่นัดเจอกันเขาไม่ได้นิสัยดีเหมือนอย่างบอสล่ะจะทำไมดี แล้วถ้าเขาเป็นคนเลว หลอกมยongนังไปทำมิดีมีร้ายล่ะ! กรี๊ดดดด มยongนังไม่ไปแล้วดีกว่า ยิ่งคิดยิ่งกลัว อีอออ TOT คงต้องหาพระเอกใหม่ๆ ในนิยายมาปลอบใจแทนแล้วละ!

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยongนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

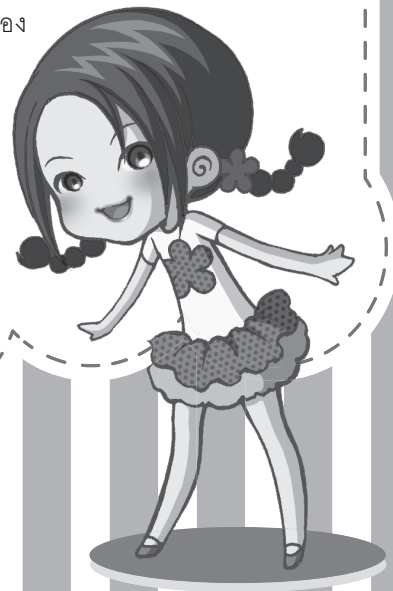

รู้จัก นักเขียน

สวัสดีค่า เจอกันอีกแล้วกับงานโปรเจกต์ รอบนี้ได้โจทย์คือให้นำคาแร็กเตอร์ 'น้องบอส Conversation' มาปรับให้เข้ากับคาแร็กเตอร์พระเอกที่วางไว้ จึงเป็นที่มาของชื่อเรื่อง 'Beauty and the Boss' นั่นเองค่า ด้วยความที่น้องเป็นคนนึงๆ อยู่แล้วเลยเข้าทางเราพอดีที่ชอบเขียนพระเอกสไตล์นี้ๆ ไม่พูดเยอะ แต่แอบขอเพิ่มคุณสมบัติปากร้าย (แต่จริงๆ ใจดี) ให้อีกนิสเพื่อความสบายใจ คงเป็นเพราะเพื่อนฯ ญาติๆ ที่อยู่รอบตัวมีแต่ผู้ชายสไตล์นี้ เราเลยชินและเข้าใจมาตลอดว่านี่คือการพูดคุยแบบคนปกติคะ 555

ขอขอบคุณเพื่อนฯ ภาค food วิทยา จุฬายา มา ณ ที่นี้แหละคะ ทุกคนเป็นแหล่งรวมคาแร็กเตอร์ที่จะหยิบมาใช้ต่อนงานเร่่งๆ ทุกครั้ง อย่างมุกต่างๆ กับคาแร็กเตอร์เพื่อนนางเอกในเรื่องนี้ก็ได้ออกอนุญาตเจ้าตัวแล้วเรียบร้อย และโดนตั้งคำถามกลับมาว่าเมื่อไหร่จะเลี้ยงเพื่อนเป็นการชดใช้ ;p

ตอนได้รับเดดไลน์จาก สนพ. อุตสาห์ตั้งใจว่าจะไม่ส่งเลย เหมือนรอบที่แล้ว แต่สุดท้าย...ก็เลยส่ง~ T^T ต้องขอขอบคุณและขออภัยกอง บ.ก. มา ณ ที่นี้ด้วยนะคะ ที่อดทนรอ บางวันรอจนถึงตีสองตีสาม หวังว่า จะยังไม่เข็ด และโปรดเรียกใช้งานปุ้ยฝ่ายในโปรเจกต์ต่อไปในอนาคตด้วยนะคะ ^^;

บทนำ
[Boss]
เหตุเกิดเพราะแอฟฯ หาคู่

ใต้ถุนอาคารเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาเครื่องกล
ผมยืนกอดคอกมองเพื่อนสนิทที่ผมมักเรียกมันว่า 'ไอ้เนียน' คลานเข้า
เข้ามาหาพร้อมกับพานฟุ่ม ดอกไม้ ฎูปเทียน และตัวเครื่องบินไปกลับ
เชียงใหม่-กรุงเทพฯ

"พอเลย ฉันเป็นคนไม่ใช่พระพุทธรูป"

"บอสเพื่อนรัก..."

"ไอ้เวร! ถ้าแกกล้าก็มากราบฉัน ฉันถีบแกจริงๆ!"

ผมขอประณามมันตรงนี้ว่าสิ่งที่มันทำคือความชั่วช้าอย่างหาที่สุดมิได้
นอกใจแฟนว่าเห็นแล้ว ยังบังอาจเอารูปผมไปตั้งเป็นโพรไฟล์หลกสาว
ในแอฟฯ หาคู่ที่ชื่อสปาร์ค

"บอสเพื่อนรัก แกจะด่าฉันเป็นหมาก็ได้ แต่ได้โปรดช่วยไปตามนัดแทน
ฉันแค่ครั้งนี้ครั้งเดียว ไม่สิ น่าจะอีกสองสามครั้ง เต็มที่ไม่เกินห้าครั้ง"

"ตกลงต้องไปที่ครั้งกันแน่ เอาให้ชัวร์"

"ตามแบบนี้แสดงว่าแกยอมตกลงแล้วใช่ไหม"

"เอาโทรศัพท์แกมายืมหน่อย"

"ได้เลยเพื่อน อยากรู้น้าผู้หญิงคนนั้นอีกรอบไหม้ย เดี่ยวฉันจะเปิดให้แกดู รับรองได้ว่าถ้าแกได้เห็นรูปเขาจะต้องเปลี่ยนใจและ...เฮ้ย!!! นั่นแกกดโทรหาใคร"

"โทรบอก 'พิชา' ว่าแกนอกใจ แอบเล่นแอพฯ หากู่จนเลยเถิดถึงขั้นจะนัดเจอกัน"

ยังไม่ทันที่พิชาจะได้รับสาย ไลน์บก็รีบคว้าโทรศัพท์ไปกดปิดเครื่องทิ้งหนีตายทันที

ปิ๊ป!

"ไฉ่เวร! นี่มันเรื่องใหญ่นะไว้ย ถ้าพิชารู้ฉันโดนฆ่าตายแน่ๆ"

"สวดวันไหนบอกด้วยจะได้ตัดชุดดำรอ"

"โอเค ฉันผิดที่นอกใจพิชา ผิดที่เอารูปแกไปตั้งเป็นรูปโปรไฟล์ในแอพฯ หากู่เพื่อล่อสาวให้มาติดกับ ในเมื่อเรื่องมันเลยเถิดมาถึงขั้นนี้แล้ว ถ้าเกิดฉันสารภาพกับเขาแล้วเขาแจ้งความจับฉันเข้าคุกข้อหาหลอกลวงไม่ซวยหรวอจะ"

"อยากได้โอเลี้ยงหรือชาไข่มุก ข้าวผัดหรือตำปูละร่า จะได้โทรสั่งไลน์แมนไว้รอ"

"บอสเพื่อนรักกก"

"แกจะเกลียดฉันก็ได้ แต่คำตอบคือ 'ไม่' "

"พลีส์"

"..."

"ฉันยอมให้แกไปบอกเลิกเขาก็ได้เข้า"

"..."

"ขออย่างเดียว อย่าให้เขารู้เด็ดขาดว่าฉันคือฉัน"

"น้อบ..."

"..."

"แกรู้มั๊ยว่าสิ่งที่ทำให้ฉันโกรธมากที่สุดไม่ใช่เรื่องที่แกเอาฉันไปแอบอ้างในแอพฯ หากู่อะไรนั่น แต่คือการที่แกไม่กล้าเป็นตัวของตัวเอง"

"..."

"ทุกคนมีคุณค่าในแบบของตัวเอง"

"..."

"อย่าดูถูกตัวเองแบบนี้อีก"

"..."

"บอกความจริงทั้งหมดกับเขาไปซะ ส่วนเรื่องที่แแกนอกใจพิชา ฉันจะไม่ยุ่ง ตกลงตามนั้น"

"เดี๋ยว ฉันยังไม่ได้บอกสักคำว่าตกลง"

"ฉันถามความเห็นแกเมื่อไหร่"

"แต่ฉันซื้อตัวเครื่องบินเป็นชื่อแกแล้วนะเพื่อน"

"นั่นเป็นปัญหาของแก"

"บอสเพื่อนรัก..."

"ต่อให้แกตายตรงหน้าฉันตอนนี้ คำตอบก็คือ 'ไม่' สิ่งที่แกทำมันไม่ถูกต้อง ไม่มีเหตุผลอะไรที่ฉันจะต้องสนับสนุนการกระทำของแก"

"คุณธปณัฐ อธิคมโกคิน"

"ต่อให้แกเรียกฉันว่า ๗พัน๗ คำตอบก็คือ 'ไม่' "

"..."

"แกตั้งชื่ออีกเคาต์ใน 'สปาร์ค' ว่าอะไร"

"YourBoss"

"ไม่อาย?"

"อาย แต่ในเมื่อใช้รูปแกเป็นโพรไฟล์แล้วชื่อมันก็ควรจะตรงด้วยใจ เกิดเขาเอาชื่อแกไปเสิร์ชหาในเน็ตแล้วไม่ตรงก็โปิะแตกดิวะ นานะ บอสเพื่อนรัก"

"ฉันไม่มีเพื่อนแบบแก"

"บอสเพื่อนรัก ฉันจะเอาพานพุ่มมาขอรับรองแกทุกวัน จนกว่าแกจะใจอ่อน"

"ฉันจะตัดชุดดำรอ พิชาฆ่าแกแน่"

"บอสเพื่อนรัก ฉันรู้ว่าแกไม่ใช่คนที่จะเอาความลับเพื่อนไปขาย"

"..."

"บอสเพื่อนรัก ฉันรักแก"

"เกลียดฉันเถอะ"

"ถ้าแกยอมไปให้ ฉันสัญญาว่าจะทำทุกอย่างตามที่แกสั่ง"

"แน่ใจว่าทำได้ทุกอย่าง?"

"ยกเว้นไปตายไว้อย่างนึงละกัน"

"ฉันหลับตา"

"โอเคเพื่อน ฉันหลับตาตามที่แกสั่งแล้ว"

"กลับหลังหัน"

"ทำไมต้องกลับหลังหันด้วยวะ"

"เมื่อไหร่แกบอกจะทำตามที่ฉันสั่ง"

"โอเค กลับหลังหันละ"

"หันหน้าไปทางแปดนาฬิกา"

"อะไรของแก นี่แกจะจะให้ฉันกราบไหว้ฟ้าดินรอบทิศเหรวะ"

"วางพานพุ่มลง"

"วางแล้ว"

"พนมมือ แล้วก้มกราบสามที่ไม่ต้องแบมือ"

"กราบครั้งที่หนึ่ง"

"..."

"กราบครั้งที่สอง"

"..."

"กราบครั้งที่สาม...บอสเพื่อนรัก เป็นเพราะแกทำหน้าไม่ถูกถ้าฉันก้มกราบ แกเลยสั่งให้ฉันหลับตาซะมัย"

"ลืมตาได้"

สิ่งที่ปรากฏตรงหน้าไอนี้อบตอนที่มันลืมตาขึ้นคือหมาสีน้ำตาลที่อยู่ประจำตีทิวะมาตั้งแต่ตอนผมอยู่ปีหนึ่งเทอมสอง

"นี่แกให้ฉันก้มกราบหมาเหรวะ"

"..." ผมยกมือขึ้นกอดอกแทนคำตอบ หวังจะให้มันด่ากลับมาสักชุด

แล้วล้มเลิกแผนการบ้าง นี่ชะ แต่กลับกลายเป็นว่า...

"ลูกผู้ชายพูดแล้วไม่คืนคำ แกเป็นคนบอกเองว่าจะยอมตกลงถ้าฉันทำตามสิ่งที่แกสั่ง ชอบใจมากเพื่อน แกคือมายบอสของฉัน ฉันจะรักแก ตราบชั่วฟ้าดินสลาย ญะ~ ใจส์ลัด!!! แกคิดเหอว่าฉันจะยอมกราบหมาฟรีๆ"

มันหน้าด้านกว่าที่ผมนึก

"ฉันยอมไปให้แกก็ได้ แต่ไม่ใช่อาทิตย์หน้า"

"แล้วแกจะไปให้ฉันเมื่อไหร่"

"เดี๋ยวฉันบอกแกอีกที"

"อีกทีนี่มันเมื่อไหร่ล่ะวะ ฉันกราบหมาไปแล้วนะโว้ย"

"ไม่เกินเดือนหน้า"

"ทำไมนานจังวะ"

"น้อยกว่าจำนวนวันที่แกนอกใจพิชาก็แล้วกัน"

"บอสเพื่อนรัก จริงๆ ตอนนี้ฉันอยากด่าแกมาก"

"..."

"แต่ยังไงก็...ชอบใจมากนะเพื่อนนน~~~~!!!"

[Beauty]

พีตัน vs YourBoss

ใต้ตึกคณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหกรรม

ขณะที่ฉันกำลังแก้โปรเจกต์ที่ถูกอาจารย์ที่ปรึกษาตีกลับเป็นรอบที่ล้าน พิมมีที่โยนโปรเจกต์นี้มาให้แฟนช่วยทำจนเสร็จและผ่านฉลุยอย่างง่ายดายตายก็เอาแต่นั่งกดโทรศัพท์มือถือแบบไม่สนใจโลก

จริงๆ พิมมีอยู่คนละกลุ่มกับฉัน แต่ที่สนิทกันเพราะรหัสนิตยอยู่ติดกัน เลยมักได้ทำงานกลุ่มด้วยกันบ่อยๆ อีกทั้งยังบังเอิญเจอกันวันสอบสัมภาษณ์ เพราะมาสายเหมือนกัน พิมมีจะสนิทกับพวกกลุ่มลีดกลุ่มดาวเดือนมหา'ลัย ส่วนกลุ่มเพื่อนสนิทที่แท้จริงของฉันคือ 'แก๊งกาก' มีศัพท์ประจำกลุ่มคือ 'กาก' คิดอะไรไม่ออก ไม่รู้จะทักอะไรก็เรียกกันว่า 'ไอ้กาก' ไว้ก่อน ซึ่งสายโลกสวย

อย่างพิมมีรับไม่ได้บอกว่าบรรยากาศในกลุ่มชั้นหยาบคายและเลวร้ายเกินจะรับไหว เพราะแก๊งเพื่อนสนิทของพิมมีเป็นสายโลกสวย คุยกันดีๆ ไม่มีการประชด แดกดัน เหน็บแนม หรือด่าใส่หน้ากันว่า 'ไอ้กาก'

แต่สำหรับชั้นเพื่อนแก๊งกากคือเพื่อนที่ดีและจริงใจมากที่สุดที่ชั้นเคยมีมา คิดดูว่ามีเพื่อนในคณะคนหนึ่งเคยไปทำสี่ผมมาแล้วไม่เข้ากับหน้า ถ้าเป็นคนอื่นก็คงไม่กล้าวิจารณ์และปล่อยให้คนอื่นแอบเอาเพื่อนคนนั้นไปชุบชิบ แต่แก๊งกากกล้าที่จะบอกความจริงด้วยการดำตรงๆ ว่า 'สี่ผมแกอุบาทว์มาก ไปแก้เหอะ นี่หวังดีนะถึงบอก ไม่อยากให้แกโดนเม้าท์ด้วยเหตุผลกากๆ แบบนี้' เพื่อนชั้นคนนั้นไปแก้สี่ผมได้โดยที่เพื่อนคนนั้นก็ไมโกรธและรู้สึกขอบคุณในความจริงใจของพวกมัน

"พิมมี..."

"หือ?..."

"พิมมี..."

"อะไร"

"คุยกับใครอยู่"

"พี่ต้น"

"พี่ต้นเพิ่งขับรถมาจากจดหน้าคณะ จะเอามือที่ไหนมาแชตกับแกได้"

"วะ...ว่าไงนะ พี่ต้นมาแล้วหรือ!!!"

"เออ"

เป็นอย่างที่คิดจริงๆ พิมมีแอบคุยกับกิ๊ก

เดาว่าคงเป็นเดือนคณะไม่ก็พวกลูกหลานไฮโซ เพราะสวระดับดาวคณะอย่างพิมมีถ้าโพสไฟล์ต่ากว่านี้อย่าหวังว่านางจะแล

"อ๊ะ 'บิวตี้' แกคุยแทนฉันไปก่อนนะ เขาพูดอะไรแกก็คะๆ ขาๆ กับเขาไป" พิมมียึดโทรศัพท์ใส่มือฉัน จากนั้นก็หยิบกระจกมาเติมแป้งเติมลิปเตรียมต้อนรับพี่ต้น

"ทำไมฉันต้องส่งเสริมการมีกิ๊กของแกด้วย"

"เอาน่า แค່คนคุยเฉยๆ ส่วนพี่ต้นนะตัวจริง"

"นี่แกเล่น 'สปาร์ค' หรือ แอดวานซ์ไปหน่อยมั๊ย มีแฟนเป็นตัวเป็นตน

“ยังจะกล้าเล่นแอฟฯ หากู้สังเดชแบบนี้”

“แกก็พูดเกินไป หากู้สังเดชที่ไหน มันต้องรอให้ต่างฝ่ายต่างตอบรับกันและกันระบบถึงจะจับคู่ให้คุยกันได้ต่างหาก แกไม่เห็นหรือว่าทั้งฉันและเขาขึ้นสถานะว่าหากนคุย”

“ถามเขาหรือยังว่า 'โสด' หรือ 'มีแฟน' แล้ว”

“ทำไมต้องถาม ในเมื่อ 'บอส' เขายังไม่ถามฉันเลย”

“อืม ก็ถือว่าศีลเสมอกันดี”

“อ้อตา 'YourBoss' นี้ก็แปลก ตั้งสถานะว่าหากนคุย แต่ดันบอกว่าจะบินจากเชียงใหม่มาหาแกเดือนหน้า”

“อู๊~ จริงหรือ!”

“หยุดทำหน้าที่ดีตาเลยนะพิมมี แกมีพีดันแล้วไง”

“...”

“ในบรรดาแฟนทั้งหมดที่แกเคยคบมา พีดันดูเป็นมนุษย์มนาที่สุดแล้ว ถ้าพลาดจากคนนี้ไป ไม่มีทางที่สวรรค์จะเมตตาแกอีกแล้ว เชื้อฉัน”

“แต่ 'บอส' น่ารักแล้วก็คุยสนุกมากเลยนะแก พีดันเป็นคนดีก็จริง แต่เวลาคุยแซดกันนี่แข็งทื่อเป็นท่อนไม้เลยอะ”

“'ยัวร์บอส' กับ 'พีดัน' แกต้องเลือกมาสักคน”

พิมมีลังเลไปอึดใจหนึ่ง ก่อนจะตอบเสียงอ่อย

“...พีดันก็ได้”

“จึ้นก็บอกเลิกยัวร์บอส แล้วลบแอฟฯ ทิ้งไปซะ มา เดี่ยวฉันจัดการให้รับรองว่าจบภายในห้านาที”

“เดี๋ยวว~ แกต้องใจเย็นๆ ก่อนนะบิวตี้ จะรู้ความแบบนี้ไม่ได้”

“...”

“นะแก ขอเวลาฉันทำใจนิดนึง ก็บอกแล้วไงว่าแค่คนคุย รับรองได้ว่าไม่เลยเถิดไปถึงขั้นนั้นแน่นอน”

“แกอาจจะไม่ได้จริงจังกับเขา แต่เขาดูจริงจังกับแกมากนะ อยู่เชียงใหม่แท้ๆ ยังมีความพยายามจะลงมาหาแกที่กรุงเทพฯ”

“ก็คิดซะว่าเขาเป็นเพื่อนที่อยู่ต่างจังหวัดมาธุระที่กรุงเทพฯ แล้วนัดฉัน

ถามไถ่สารทุกข์สุกดิบกันไม่ได้เหรอ"

"ฉันกลัวมันจะไม่ใช่แค่ถามไถ่สารทุกข์สุกดิบนะสิ"

"เอาเป็นว่าถ้าเขาจะมาจริงๆ ฉันก็อยากลองไปเจอเขาสักครั้ง"

"ช่วยให้เกียรติที่ต้นด้วย"

"ก็เพราะว่าให้เกียรติถึงได้แอบทำไง ไม่งั้นฉันก็คงบอกพี่ต้นไปตรงๆ แล้วว่ามีคนที่กำลังคุยๆ กันอยู่"

"หมายความว่า...ทุกครั้งที่แกมีคนคุยที่ต้นรู้?"

"มันก็ไม่เชิงอะจริงๆ แล้วที่ฉันทำก็เพราะอยากให้พี่ต้นหนึ่งด้วยอะแหละ"

พี่ต้นสมควรถูกจัดให้เป็นกรณีศึกษาของสำนวน 'ความรักทำให้คนตาบอด' จริงๆ

"แล้วพี่ต้นของแกก็ไม่ว่าอะไรเลย?"

"ก็...มีงอนๆ นิดหน่อย แต่พอฉันไปอ้อนๆ น้อยเดี๋ยวก็หาย"

"โอ้โห พี่ต้นนี่คนหรือปาเอเคอร์ทำไมถึงใจกว้างแบบนี้"

"เอาเป็นว่าฉันสัญญากับแกก็ได้ว่าจะรีบเลิกกับบอสภายในสองเดือน"

"นานไปมั้ย"

"ตกลงนี่แกอยู่ฝั่งฉันหรือพี่ต้นกันแน่"

"ก็ต้องพี่ต้นมัย เพราะแกทำผิด"

"โอเค ฉันยอมรับว่าทำผิดจริง แต่ถึงยังไงฉันก็เป็นเพื่อนแก เพราะฉะนั้นจะเป็นพระคุณถ้าแกจะพูดซิปปากไม่พูดถึงเรื่องนี้กับพี่ต้นเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา"

"สงสารพี่ต้นจริงๆ ที่ต้องมาเจอคนอย่างแก"

"มันคงเป็นกรรมของพี่ต้นอะแก แต่ถึงยังไงฉันก็จะไม่ปล่อยให้เขา หลุดมือไปเป็นอันขาด" พิมมีข้อมจึกยิ้มหวานกับกระจกที่หนึ่ง ก่อนจะ เดินนวนายนาตไปหาพี่ต้นเสมือนชีวิตนี้ไม่เคยรักผู้ชายคนไหนมากเท่าพี่เขามาก่อน

ยิ่งเห็นพี่ต้นมองพิมมีเสมือนในโลกนี้มีผู้หญิงคนนี้เพียงแค่มคนเดียว ฉันก็รู้สึกเวทนาปนสงสารพี่เขาอย่างบอกไม่ถูก มันคงเป็นกรรมของพี่ต้น อย่างที่พิมมีบอก

ระหว่างนั้นอีตา YourBoss ก็ส่งข้อความมาขอเลื่อนวันนัด บอกว่า

ว่างเมื่อไหร่จะบอกอีกที ตามด้วยประโยคบอกรักหวานแหวว งานนี้เลยไม่รู้ใครหลอกใครกันแน่ เพราะดูทรงแล้วก็น่าจะร้ายพอๆ กัน
ว่าแล้วก็กลักร่อนน้ำจ่อแล้วแก้มโพรเจกต์ตัวเองต่ออีกว่า

]

[Boss]

Last Boss

หนึ่งเดือนต่อมา

ผมเชื่อว่าคนเราเกิดมาจะต้องมี Last Boss เป็นของตัวเองอย่างน้อยหนึ่งคน พุดง่ายๆ ก็คือสมาชิกระดับตัวพ่อ ตัวแม่ที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจต่างๆ ภายในครอบครัว

สำหรับครอบครัวผม ผู้ที่สมควรได้รับตำแหน่ง Last Boss ก็คือ 'น้ำตึก'

"สตรีไทย~ มามีตั้งชื่อให้หนูซะดีดี ทำไมถึงทำตัวไม่สมชื่อเอาซะเลย หนูขา ไม่นอนอ้าซ่าแบบนี้นะจะลูกรัก" นั่นคือเสียงของน้ำตึก น้ำสาวที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกันมาตั้งแต่ผมเกิดจนถึงบัดนี้ เพิ่งอายุครบสี่สิบสองเมื่อต้นเดือนที่ผ่านมา แต่มักถูกเข้าใจผิดคิดว่าอายุสามสิบต้นๆ

ในสายตาพวกเราทุกคนน้ำตึกเหมือนผู้ใหญ่ที่โตแต่ตัว

ทุกวันนี้บ้านที่เชียงใหม่เป็นบ้านของพ่อกับแม่ ตามหลักการแล้วอำนาจตัดสินใจสูงสุดในบ้านควรจะเป็นของพ่อกับแม่ถูกต้องมั๊ยครับ แต่สำหรับครอบครัวผมสิทธิ์นี้กลับตกเป็นของ 'น้ำตึก' อย่างตอนที่พ่อกับแม่ตัดสินใจจะรีโนเวตบ้านที่เชียงใหม่ น้ำตึกก็เป็นคนเลือกสีกระเบื้องและของตกแต่งบ้านร่วมกับสถาปนิก ส่วนพ่อกับแม่มีหน้าที่จ่ายเงินอย่างเดียว

แม้แล้วว่าน้ำตึกถูกเลี้ยงแบบสปอยล์มาตั้งแต่เด็กเพราะเป็นลูกหลงที่อยู่ห่างกับแม่ถึงสิบห้าปี เลยมีนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง อยากรู้ทำอะไรต้องได้ด้วยความคิดที่พ่อรักแม่มาก แม้จะไม่เห็นด้วยกับการที่แม่สปอยล์น้ำตึกแบบผิดๆ แต่ก็ไม่เคยว่าอะไรและยอมให้น้ำตึกทำตัวเป็นบอสใหญ่ของบ้านเรามาโดยตลอด ปัจจุบันน้ำตึกของพวกเขายังคงครองตัวเป็นโสด คอย

ดูแลหลานๆ ในบ้านเสมือนลูกแท้ๆ ของตัวเอง มีลูกสาวบุญธรรมเป็นแมว พันธุ์ลาเปิร์มเพศเมีย ชื่อ 'สตรีไทย' ซึ่งมีนิสัยลั่นๆ อ้อแงๆ เหมือนน้ำตักไม่มีผิด ทุกวันนี้ น้ำตักใช้ชีวิตแบบเร็ดๆ เช็ดๆ โดยไม่ต้องทำงาน เพราะได้รับเงินปันผลจากหุ้นที่มีอยู่ในโรงงานผลิตเหล็กเส้นซึ่งเป็นธุรกิจของคุณตาคุณยาย

รู้จักกับ Last Boss ไปแล้ว คราวนี้ก็มารู้จักกับผมกันบ้าง...

สวัสดิ์ครับ ผม 'บอส' เป็นลูกชายคนโตที่บ้าน 'อริคมโกกิน' พื้นเพเป็นคนเชียงใหม่ แต่มีเหตุให้ต้องย้ายมาอยู่บ้านที่กรุงเทพฯ เนื่องจากอาจารย์ที่คณะส่งตัวมาฝึกงานกับโรงงานผลิตรถยนต์ที่นี่ (เฮดออฟฟิศอยู่กรุงเทพฯ ส่วนโรงงานอยู่ชะเชิงเทรา) เป็นเวลาสามเดือน โดยมีน้ำตักตามมาด้วย เนื่องจากมีนัดสร้างครอบครัวอันแสนอบอุ่นให้กับ 'สตรีไทย' และ 'รวมสุร' แมวตัวผู้มีชาติตระกูล (มีใบเซอร์ฯ) พันธุ์นอร์วีเจียนฟอเรสต์ของเพื่อนสนิทที่น้ำตักทาบทามเอาไว้ตั้งแต่ปีก่อนตอนที่มันยังอยู่ในท้องแม่

'แหมนี่' น้องสาวผมแอบเฝ้าที่ว่าจริงๆ แล้วมันไม่ใช่การสร้างครอบครัวอย่างที่น้ำตักบรรยายซะสวยหรู แต่มันคือ 'ภารกิจการปิดชิงสตรีไทย' กับ (แมว) ผู้ชายที่น้ำตักมั่นใจว่าคุณควรกับลูกสาวตัวเองมากกว่า

"อรุณสวัสดิ์จะหลานรัก น้ำคั้นน้ำส้มเอาไว้ให้ในตู้เย็น อย่าลืมดื่มก่อนออกไปเพื่อสุขภาพที่ดีนะจ๊ะ" เสียงน้ำตักแว่วมาจากกระเบื้องชมวิวนำหน้าบ้าน คาดว่าเจ้าตัวคงกำลังทำโยคะพร้อมรับอากาศบริสุทธิ์อยู่

ถึงแม้ว่าหนึ่งในธรรมเนียมปฏิบัติที่บ้านเราคือการสปรอยส่น้ำตักห้ามขัดใจ (ถ้าไม่จำเป็น) แต่ถ้าเป็นเรื่องนี้เห็นทีผมคงไม่ไหว

หนึ่งในความสามารถพิเศษของน้ำตักคือการคั้นน้ำส้มให้ 'โคตรไม่อร่อย' ขมไม่พอยังเหม็นกลิ่นน้ำส้มสายชูอีกต่างหาก ขนาดสตรีไทยได้กลิ่นยังวิ่งหนีไปหาที่ซ่อนเพราะคิดว่ามันคือยาพิษ

น้ำตักก็มีความเชื่อว่าการล้างผลไม้ด้วยน้ำส้มสายชูเข้มข้นโดยไม่ผสมน้ำ จะชะล้างสารพิษออกจากเปลือกส้มได้แบบ 100% ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วเขาให้ล้างแบบเจือจาง ทุกคนในบ้านพยายามอธิบายให้ตายยังไม่ให้น้ำตักก็ไม่เชื่อ

ตอนอยู่บ้านที่เชียงใหม่ แม่ทนดื่มน้ำส้มคั้นฝีมือน้ำดีทุกเช้า ในขณะที่คนอื่น ๆ (พ่อ ผม แบนบี้) แอบเททิ้งเป็นประจำ

ว่าแล้วก็เปิดหน้าต่างเทรดต้นไม้เป็นปุยไปซะ

ขอลูกศิษย์คนนี้ให้กับเจ้ากรรมนายเวรของน้ำดี จงตั้งใจให้น้ำดี เลิกทำน้ำส้มคั้นมาแจกจ่ายสมาชิกในบ้านซะที

"มากรุงเทพฯ คราวนี้ก็อย่าไปมีเรื่องกับใครเขาอีกนะครับ ถ้าไม่จำเป็น ก็พยายามอยู่แต่ในบ้าน ไม่ต้องสูงลิ่วกับใครเขาอีก เรามาอยู่แค่สามเดือน ก็กลับแล้ว" ตามแผนเดิมคือหลังสตรีไทยกับรามสูรเข้าคู่กันเสร็จก็จะ กลับเชียงใหม่ทันที แต่น้ำดีก็กลัวว่าหากสตรีไทยตั้งท้องแล้วพาเดินทางกลับ ทันทีอาจจะทำให้ครรภ์กระทบกระเทือนเลยเปลี่ยนแผนว่าจะพักอยู่ที่นี้จนกว่า สตรีไทยจะคลอดลูก รอให้ลูกของสตรีไทยแข็งแรงค่อยพากลับพร้อมกันทีเดียว

ความจริงอย่างหนึ่งที่ต้องยอมรับคือ 'น้ำดี' เป็นคนสวยจึงมีคน แวะเวียนมาชายขนมจีบอยู่บ่อยๆ แต่ก็ไม่มีใครเข้าตาเลยสักคน ซึ่งถ้าใครคือ ไม่ยอมเลิกมักจะจบลงด้วยการถูกน้ำดีด่ากราดจนเสียผู้เสียคน

"ทำไมจะ กลัวความสุขของน้ำจะไปเตะตาหนุ่มที่ไหนอีกหรือไง แหม นี่น้ำควรรีใจโซ่มัยที่บอสเป็นห่วงน้ำเพราะน้ำสวย"

"..." ผมละหมดคำกับน้ำสาวคนนี่จริงๆ ไม่มีใครชมก็ชมตัวเองได้อย่าง คล่องปาก

"ไม่ต้องห่วงจะหลานรัก ปกติเป็นคนรักสงบแต่ถึงรบไม่ขลาดเหมือน เพลงชาติไทย น้ำจะถูกขืนสู้ต่อเมื่อมีใครมาระรานน้ำก่อนเท่านั้น"

เชื้อเถอะครับว่าภายในสามเดือนนี้น้ำดีจะต้องก่อเรื่องอะไรสักอย่าง กับคนละแวกนี้แน่ๆ

ในสายตาพวกเราทุกคนน้ำดีเหมือนน้องสาวคนเล็กที่บ้าน แบนบี้ น้องสาวผมยังคงมีวุฒิภาวะกว่าน้ำดีเป็นไหนๆ

"มีอะไรจะฝากซื้อมั๊ยครับ" ด้วยความที่บ้านหลังนี้ไม่ได้มีคนอยู่ดูแล ตลอดเวลา ทำให้มีหลายจุดในบ้านที่ต้องซ่อมแซม เช่น ก๊อกน้ำรั่วซึม หลอดไฟ เปิดไม่ติด ฯลฯ ที่แรกน้ำดีก็จะจ้ำงข้างมาเปลี่ยน แต่ผมเห็นว่าเป็นงานเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำเองได้ เลยว่าจะออกไปซื้ออุปกรณ์ที่ร้านฮาร์ดแวร์หน้าปากซอย

ทางเข้าหมู่บ้านมาเปลี่ยนเอง

"ไม่มีแล้วจะ ขับรถดีๆ นะจ๊ะ ส่วนสตรีไทยเดี๋ยววมั้งจะพาไปอาบน้ำ
ตัดขนให้สวยแข็งไว้รอตอนรับ 'รามสูร' ว่าที่สามีคนแรกและคนเดียวในชีวิต
ของหนูนะจ๊ะลูกรัก~"

น้ำตึกคือกรณีศึกษาของการเลี้ยงลูกแบบผิดวิธี ถูกสปอยล์จนเสียคน
ว่าแย่แล้ว ดันเสียสติด้วยอีกต่างหาก

ระหว่างทางที่กลับจากการซื้อก้อน้ำกับหลอดไฟก็มีสายเรียกเข้า
จากน้ำตึก

ภาวนาขออย่าให้เป็นเพราะดูซีริสแล้วอินจนไม่รู้จะไปบรรยายกับใคร
แล้วโทรหาผม อย่างไรก็ตามความไร้เหตุผลและไร้สาระของน้ำตึกก็ถือเป็น
สีสันของบ้านที่ทำให้ทุกคนอดไม่ได้ที่จะเอ็นดู

[ไฮๆๆๆ บอสหลานรัก ช่วยน้ำด้วย ฟีด~] เสียงร้องให้ฟูมฟายตามด้วย
เสียงส่งน้ำมูกของน้ำตึกก็ทำเอาผมกอดหรือเสียงโทรศัพท์แทบไม่ทัน

"น้ำตึกมีเรื่องด่วนอะไรหรือเปล่าครับ ผมขับรถอยู่"

[ด่วนสิ ด่วนมากด้วย เพราะว่าสตรีไทย...#%#@ไข่แดง...ฮึก!!!]

"???"

อย่าบอกว่าตอนที่เข้าคู่กันกับรามสูรแล้วมีปัญหา อย่างเช่นว่ารามสูร
เป็นแมวไอโซที่ทำไมเป็น...

[สตรีไทย...ฮึก!!!]

"น้ำตึกตั้งสติแล้วค่อยๆ พูดนะครับ สตรีไทยเป็นอะไร"

[สตรีไทย...ฮึก!!! ฮือออ~ ฮือออ~]

"???"

[สตรีไทยถูกไ้บ้าที่ไหนก็ไม่รู้เจาะไข่แดงงง!!! ฮือฮือออออ!!!]

"..."

นี่ผมควรหัวเราะหรืออะไรดี ไหนน้ำตึกบอกว่าวันนี้จะนัดเพื่อนที่เลี้ยง
แมวพันธุ์นอร์วีเจียนฟอเรสต์ตัวละแสนสองอะไรนั่นมาเข้าคู่กับสตรีไทย
เพื่อสร้างครอบครัวแมวที่แสนอบอุ่น แต่เรื่องกลับจบลงที่น้ำตึกโทรมาร้องให้

ผมพยายาสตรีไทยเสียสาวให้แมวที่ไหนก็ไม่รู้

อาจเป็นไปได้ว่า 'รามสูร' ไม่มีไบเซอรัล หรือไม่ก็อาจจะเป็นแมวพันธุ์ทาง ไม่ใช่พันธุ์แท้ 100% เพราะน้ำตักขอบโดนเพื่อนต้มอยู่บ่อยๆ

นี่แหละครับที่เขาว่า 'เลือกนักรักได้แระ'

[ฮือๆๆ บอสอย่าเพิ่งวางสายนะ ฟังน้ำเสียใจให้จบก่อน ฮือออออ!!!]

"..."

[ตอนนี้ น้ำเสียใจจนจะตายอยู่แล้ว น้ำอุตสาห์เฝ้าผมพักสตรีไทย อย่างดี หวังจะให้เขาได้มีครอบครัวที่แสนดีและอบอุ่น แต่ใครจะนึกว่า โชคชะตาจะพลิกผันต้องมาถูก 'แมวดำ' ที่ไหนก็ไม่รู้ขึ้นใจแบบนี้ ฮือๆๆ]

"..."

ที่แท้สตรีไทยก็ถูกแมวตัวอื่นชิงปาดหน้าเค้กไปก่อนนี่เอง เป็นโชคดีของแกแล้วรามสูรที่ไม่ต้องมีแม่ยายอย่างน้ำตัก

[สตรีไทยของมามี~ ฮือออออ!!!]

"..."

ในสถานการณ์ที่น้ำตักกำลังสติแตกแบบนี้ ไม่มีความจำเป็นต้องพูดอะไร นอกจากปล่อยให้เจ้าตัวได้ระบายออกมาจนกว่าจะพอใจ

[นี่บอสฟังน้ำอยู่หรือเปล่า แอบเอาโทรศัพท์วางที่เบาะแล้วถอดหูฟังบลูทูธออกไปแล้วโซมัย ทำไม่ถึงเจ็บไปเลยแบบนี้]

ถึงผมจะทำแบบนี้จริง แต่เสียงน้ำตักก็ยังดังลอดออกมาจากโทรศัพท์ จนผมได้ยินชัดทุกประโยคอยู่ดี

"ครับ..."

[แล้วทำไมบอสถึงไม่พูดอะไรกับน้ำเลย...ฮือ สตรีไทย ฮือออออ]

"..."

[สิ่งที่สตรีไทยสูญเสียไปในวันนี้ ไม่มีทางเรียกกลับคืนมาได้ บอสก็รู้ว่า น้ำลงทุนลงแรงมากแค่ไหนหนกว่าจะไปทาบตาม 'รามสูร' มาจากเพื่อนจนเขา ยอมตอบตกลง โฮ~~~~ ฮืออออ~~~~]

"..."

[สตรีไทยลูกรักของมามี ทำไม่หนูถึงได้บุญมีแต่กรรมบังแบบนี้ อุตสาห์

ได้เกิดมาเป็นลูกสาวของมามีแต่กลับต้องเสียเวอร์จิ้นให้แมวจรที่ไม่ว่า
พันธุ์อะไรกันแน่แถมขนยังเป็นสีดำ ฮืออออ]

"..."

นี่แหละครับ ผลลัพธ์จากการที่แม่สปอยล์น้ำดี๊ก นอกจากจะทำให้
เสียคนแล้วยังเสียสติอีกด้วย

ระหว่างนั้นไอ้નોบที่ยังคงหมกมุ่นอยู่กับก๊ิกที่ชื่อ 'พิมมี' ก็ส่งรายละเอียด
การนัดเจอที่เคยตกลงกันเอาไว้มาให้ผมทางแชต

ที่แรกผมนึกว่ามันจะลืมนไปแล้ว แต่พอมันรู้ว่าผมจะต้องมาฝึกงาน
ที่กรุงเทพฯ ก็รีบทวงสัญญาเรื่องที่จะให้ผมไปนัดเจอก็กแทนมันทันที

เอาไว้ฝึกงานเสร็จค่อยเปิดอ่านก็ยังไม่ว่า

จริงอยู่ว่าคนเราต้องรักษาคำพูด แต่การสนับสนุนให้เพื่อนมีก๊ิกก็ไม่ใช่
สิ่งที่ควรทำปะวะ ถ้าครั้งนี้ผมยอมไปให้มัน เชื่อเถอะว่าจะต้องมีครั้งต่อไป
ตามมาอีกแน่ๆ

งานนี้ถ้ามันด่าว่าผมเร็วกว่าเป็นหมา สาบานได้ว่าผมจะไม่ได้ตอบและ
ยอมรับคำด่าจากมันแต่โดยดี

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160625369.html>